

Paroemiae

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΥΛΛΕΓΕΙΣΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

1.1 Αὕτη μὲν ἢ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν: ἀπὸ τῶν ἀλιευτῶν τῶν μηδὲν ἐλκυσάντων εἴρηται. 1.2 Ἀφροδίσιος ὄρκος. οὐκ ἐμποίνιμος. 1.3 Ἀγορὰ Κερκώπων: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κα κοίθων. Κέρκωπες γὰρ τινες ἀπατεῶνες ἐγίνοντο ἐν Ἐφέσῳ. 1.4 Ἄετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης. 1.5 Ἀγαθὰ Κιλίκων: ἐπὶ τῶν οὐ καλῶς πλουτῶντων προδότης γὰρ Κίλιξ τις Μίλητον προδοὺς εὐπόρησεν. 1.6 Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος. 1.7 Ἀδώνιδος κῆπος: ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων καὶ ἀώρων. 1.8 Ἄλλοτε δ' ἄλλοιον τελέθειν καὶ χώρα ἔπε σθαί: ὅτι προσήκει ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν τοῖς ἡθεσι τῶν πόλεων καὶ τόπων, ἐν οἷς ἂν γένοιτο· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων. 1.9 Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε: ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων δώσειν ἔτι τὴν αἴτησιν εἰώθασι λαμβάνειν. 1.10 Ἄιδεις ὡσπερ εἰς Δῆλον πλέων: ἐπὶ τῶν ἀφροντίστως καὶ φιληδόνως βιούντων. 1.11 Ἄλα καὶ κύαμον: ἐπὶ τῶν μὴ εἰδόντων καὶ προσ ποιουμένων· οἱ γὰρ μάντις ἄλα καὶ κύαμον τιθέασι. 1.12 Αἴρειν μασχάλην: ἀντὶ τοῦ εὐωχεῖσθαι· εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀγροικικῶς ὀρχουμένων. 1.13 Αἶξ τὴν μάχαιραν. 1.14 Ἄδακρυς πόλεμος, καὶ Καθεύδοντος τρο παῖον: ἐπὶ τῶν ῥᾶστα καὶ παρ' ἐλπίδα κατορθούντων. 1.15 Ἄει κολοῖος πρὸς κολοῖον: καί· Ἄει τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς πρὸς ὁμοῖον. 1.16 Ἄμαλθείας κέρασ: ὅτι τῇ τροφῷ αὐτοῦ Ἄμαλθεία ὁ Ζεὺς ἐξ αἰγὸς τρεφούσης αὐτὸν παρέσχε κέρασ, δι' οὗ ἐπέβλυζεν αὐτῇ πᾶν ὃ ἂν ἠτήσατο. 1.17 Ἄετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις. 1.18 Ἄει γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι: ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωμένων. 1.19 Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὐδὲ φιλία. 1.20 Ἄετὸς ἐν νεφέλαισ: ἐπὶ τῶν δυσαλώτων. 1.21 Ἀληλεσμένος βίος: ἐπὶ τοῦ ἐτοιμοῦ καὶ ἀπόνου. 1.22 Ἀνάγυρον κινεῖσ: ἐπὶ τῶν προξενούντων ἑαυτοῖς κακά· Ἀνάγυρος γὰρ τις ἥρωσ ἐκάκου τοὺς γείτονας. 1.23 Ἄεί με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκοιεν: ἐπὶ τῶν καταπεφρονημένων καὶ οὐδενὸς ἀξίων. 1.24 Ἄετὸς θρίπασ ὄρᾳ: ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τινῶν. 1.25 Ἄλμη οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ: ἐπὶ τοῦ ἀηδοῦσ, 1.26 Ἄλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται: ἐπὶ τῶν οὐ ῥαδίως ἀλισκομένων. 1.27 Ἄει φέρει τι Λιβύη κακόν: ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐξου ρισκόντων τι νέον κακόν. 1.28 Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί: ἐπὶ τῶν ἐναντίως λεγομένων. 1.29 Ἄει ὁ πόρνος λέγει τὸν σῶφρονα πόρνον. 1.30 Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον ἐμφανιζομένων ἢ εὐημερούντων. 1.31 Ἄλευ' ἀπὸ μείζονος ἀνδρός: ἦτοι φυλάττου, ἰωνικῶσ. 1.32 Ἀράβιος αὐλητής: ὃς ἠϋλεὶ μὲν δραχμῆσ, ἐπαύετο δὲ τεττάρων. 1.33 Ἄιδος κυνῆ. 1.34 Ἀκρῷ ἄψασθαι δακτύλω. 1.35 Αἶματι κλαίειν: καθ' ὑπερβολὴν ἐπὶ τῶν σφόδρα δακρυόντων. 1.36 Αἶ χάριτες γυμναί: ὅτι δεῖ τὴν δωρεὰν ἀκενοδόξωσ εὐεργετεῖν. 1.37 Ἀκόνην σιτίζεις: ἐπὶ τῶν τρεφομένων καὶ οὐκ ἐπιδιδόντων. 1.38 Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὦναντο: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα τὰ ἀλλότρια κληρονομοούντων. 1.39 Ἄλλο γλαυξ ἄλλο κορώνη φθέγγεται: ἐπὶ τῶν μὴ συμφωνούντων ἀλλήλοισ. 1.40 Ἄλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα: ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν βουλομένων τοὺς ὁμοίους. 1.41 Ἄλλοισι μὲν γλώσσα, ἄλλοισι δὲ γόμφιοι: ἐπὶ τῶν λάλων καὶ φάγων. 1.42 Ἄνδρὸς γέροντος σταφῖσ τὸ κράνιον: ἐπὶ τῶν εἰσ οὐδὲν χρησιμεούντων. 1.43 Ἄλλα μὲν Λεύκων, ἄλλα δὲ Λεύκωνος ὄνος φέρει: ἐπὶ τῶν ἐχόντων τοῖσ λόγοισ ἀσύμφωνα τὰ ἔργα. 1.44 Ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἢ δ' ἐπεισρέει: ἐπὶ τῶν μάρτην πονούντων. 1.45 Ἄμασ ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηνούντο σκάφασ. 1.46 Ἄμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἢ χάρισ: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. 1.47 Ἄν μὴ παρῆ κρέασ,

ταρίχῳ στερκτέον: ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι. 1.48 Ἄμμες ποτ' ἤμεν· αἰεὶ τὰ πέρυσι βελτίῳ. 1.49a Ἀνήρ ὁ φεύγων οὐ μένει κτύπον λύρας: ἐπὶ τῶν ταχέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν. Ἄνδρὶ Λυδῶ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν ἐπρίατο: ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων. 1.50 Ἄπληστος πίθος. 1.51 Ἀνέμους γεωργεῖν: ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ μὴ δενὸς μεταλαγχανόντων. 1.52 Ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται. 1.53 Ἀντὶ πέρκης σκορπίον: ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρῳ αἰ ρουμένων. 1.54 Ἄλιεύς πληγεῖς νοῦν οἶσει: Παθῶν δέ τε νήπιος ἔγνω. 1.55 Ἄλλοι σπεῖρουσι, ἄλλοι δὲ ἀμήσονται. 1.56 Ἄρκτου παρούσης ἵχνη ζητεῖς: ἐπὶ τῶν προ δήλων. 1.57 Ἄετὸν κάνθαρος μαιεύεται: ἐπὶ τῶν ὑπὸ τινῶν εὐτελῶν πασχόντων· ὁ γὰρ κάνθαρος τὰ τοῦ αἰετοῦ ὠὰ ἀφανίζει κυλίῳν. 1.58 Ἄνδρὸς γέροντος αἰ γνάθοι βακτηρία. 1.59 Ἄνδρὸς καλῶς πράσσοντος ἔγγιστα φίλοι. 1.60 Ἄνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι. 1.61 Ἄλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει: ἐπὶ τῶν δολερῶν καὶ μικρῶν, ὅμως δὲ μεγάλους καταγωνιζομένων ἄφρονας. 1.62 Ἄλλοτε μητριῆ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μὴ τηρ: ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν εὐημερούντων, ἄλλοτε δὲ δυση μερούντων. 1.63 Ἄμα δίδου καὶ λάμβανε: ὅταν πρὸς ἄπιστον συναλλάσσωμεν. 1.64 Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς γέγονεν: ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαψευσθέντων. 1.65 Ἀπὸ τῶν βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος ὠρουσεν. 1.66 Ἄπαντα τοῖς σοφοῖς εὐκόλα: ἐπὶ τῶν διὰ φρόνησιν καὶ τῶν δυσκόλων περιγινομένων. 1.67 Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου καὶ πάντα κρα τήσεις. 1.68 Ἄπας ἐχίνος τραχύς. 1.69 Ἄσκὸν δέρις: ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι πραττόντων. 1.70 Αὐλητοῦ βίον ζῆς: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων βι ούντων. 1.71 Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα: ἦτοι ἂ ἔφαγες ἀπο δώσεις. 1.72 Ἀπήνησε κακοῦ βουλή πρὸς ὑπερτάτην ἄτην: ἐπὶ τῶν πασχόντων ἄξια ὧν ἔδρασαν. 1.73 Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός. 1.74 Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα: ἐπὶ τῶν ἀθρόως μεγί στοις ἐγχειρούντων. 1.75 Αὐτὸν οὐ τρέφων κύνας τρέφεις: ἐπὶ τῶν ἀπορούντων μὲν ἑαυτοὺς τρέφειν, ἄλλους δὲ ἐπαγγελλο μένων. 1.76 Ἄλῶν μέδιμνον ἀποφαγών: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. 1.77 Ἄμαξα τὸν βοῦν ἔλκει: ἐπὶ τῶν ἀντιστρόφως τι ποιοούντων. 1.78 Ἄμαξιαῖα ῥήματα: ἐπὶ τῶν μεγάλων λόγων. 1.79 Ἄνθρωπος εὐρίπος καὶ ψυχὴ καὶ διάνοια καὶ τρόπος: ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων. 1.80 Ἀπόλωλεν ἡ ὕς καὶ τὸ τάλαντον καὶ ἡ γνάθος. 1.81 Ἀκκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλους φίλοι: ὁ μοιον καὶ τό· Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτα ἴασι. 1.82 Ἀνεωγμέναι Μουσῶν θύραι. 1.83 Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν. 1.84 Ἄλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἤλθεν, ἔνθ' ἔβη: ἐπὶ τῶν κακῶς κτηθέντων καὶ ἀποκτηθέντων· ἔμπορος γὰρ ἄλας ἐπιφερόμενος ἐν νηϊ κλύδωνος ἐπιγενομένου τοὺς ἄλας ἐν τῇ θαλάττῃ ἀπέβαλεν. 1.85 Ἀρίγνωτος σμάραγδος ἐν μὲν τῷ φάει σκοτεινός, ἐν δὲ τῷ σκότει φωτεινός. 1.86 Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν. 1.87 Ἄν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξίκεται, τὴν ἀλωπεκὴν πρόσασπον: ἐπὶ τῶν φανερώς μὲν βλάπτειν μὴ δυνα μένων, πανουργία δὲ χρωμένων. 1.88 Ἀρότρῳ ἀκοντίζεις: ἐπὶ τῶν ἀσκέπτως τι ποι ούντων. 1.89 Αὐτὰρ ἡ πάγη ἔοικε λήψεσθαι πάγην. 1.90 Αὐτοῦ ῥόδος, αὐτοῦ πήδημα. 1.91 Βοιώτιος νοῦς: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν· εἰς τοῦτο γὰρ αἰεὶ ὠνειδίζοντο οἱ Βοιωτοί. 1.92 Βοιώτιος νόμος: ἐπὶ τῶν κατ' ἀρχὰς ἡρεμούν των, ὕστερον δὲ ταρασσόντων. 1.93 Βάσανος λίθος: ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων ἐν λό 1.93 γοις, παρόσον ἡ Λυδία λίθος τὸν χρυσὸν δοκιμάζει. 1.94 Βοιώτια αἰνίγματα: ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων· Βοι ωτῆ γὰρ ἡ Σφίγξ. 1.95 Βοῦς ἐπὶ γλώσσης: ἐπὶ τῶν δωροδοκουμένων· διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισμα βοῦν ἔχειν. 1.96 Γόνυ κνήμης ἔγγιον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἐτέρων ἀγαπώντων. 1.97 Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον, ὅς νεὸς πέση. 1.98 Γλυκεῖ ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος: ἐπὶ τῶν ἄνευ μόχθου τὰ ἀλλότρια καρπουμένων. 1.99 Γραῦς βακχεύει: ἐπὶ τῶν παρ' ὦραν τι διαπρατ τομένων. 1.100 Γραῶν ὕθλοι.

2.1 Γαστέρα μοι προφέρεις κάλλιστον ὄνειδος ἀπάντων, Ἡ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρα, κενεὰ δὲ βαρεῖα. 2.2 Γῆς βάρος: ἐπὶ τῶν ἀχρήστων. 2.3 Γλυκὺς ἀπίρω

πόλεμος. 2.4 Γραῦς ἀνακροτήσασα πολλὸν κονιορτὸν ἐγείρει: ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων. 2.5 Γύγου δακτύλιος: ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων. 2.6 Γυμνότερος παττάλου. 2.7 Γυνή στρατηγεῖ, καί, Γυνή στρατοπεδεύεται: ἐπὶ τῶν παραδόξων. 2.8 Γυναικὶ μὴ πίστευε, μηδ' ὅταν θάνῃ. 2.9 Γέλως Ἴωνικός: ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων· εἰς τοῦτο γὰρ Ἴωνες διεβάλλοντο. 2.10 Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται. 2.11 Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας: ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων πρὸς τοὺς εἰδότας, ἅπερ ἄμεινον αὐτοῦ ἴσασιν· ὅτι πολλὰ εἰς Ἀθήνας γλαῦκες. 2.12 Γέρων βοῦς ἀπένθητος ἐν δόμοισιν. 2.13 Δίκην ὑφέξει κὰν ὄνος δάκη κύνα: ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικρῶ συκοφαντουμένων. 2.14 Δίκη δίκη ἐτικτε καὶ βλάβη βλάβη: ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συνειρόντων δίκαις δίκας· καὶ ἐπὶ τῶν πυκναῖς προσπιπτόντων συμφοραῖς. 2.15 Δίς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχροὺς προσκρούειν λίθον. 2.16 Δωδωναῖον χαλκεῖον: ἐπὶ λάλου. 2.17 Διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἐλκυσθῆναι: ἐπὶ τῶν διὰ νόσον ἢ λύπην ἰσχνῶν γενομένων. 2.18 Δῶρα θεοῦς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας. 2.19 Δεινοὶ πλέκειν μηχανὰς Αἰγύπτιοι. 2.20 Δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα. 2.21 Δεύτερος πλοῦς. 2.22 Δελφίνα λεκάνη οὐ χωρεῖ. 2.23 Ἐπιμενίδου ὕπνος: ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων· πεντήκοντα γὰρ ἔτη ἐκάθευδεν. 2.24 Ἐς Τροφωνίου μεμάντευσαι: ἐπὶ τῶν σκυθρῶν καὶ ὠχρῶν. 2.25 Ἐν ἄλλῳ δρασκάζει: ἤγουν κρύπτη· ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν. 2.26 Ἔστω ταμίας, τᾶλλα δ' εἰ βούλει κύων: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐημερούντων καὶ μάλιστα εὐνούχων. 2.27 Ἐκ παντὸς ξύλου κύφων ἂν γίνοιτο: λέγεται ἐπὶ τῶν τὸ εἶδος εὐτελῶν, εἰς χρείας δὲ ἀναγκαίων. 2.28 Εἰς ἀρχαίας φάτνας: ἐπὶ τῶν ἐλθόντων εἰς ἅπερ πρότερον ὄντες ἐξέπεσον. 2.29 Ἐν δυοῖν τρία βλέπεις: ἐπὶ τῶν ἄλλα ἀντ' ἄλλων ὀρώντων. 2.30 Ἐκπερδικίσαι: ἤτοι ἐκκλῖναι. ἐπὶ τῶν διαδιδρασκόντων τοὺς θηρευτάς. 2.31 Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖς: ἐπὶ τῶν τὰ μι κρὰ ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ. 2.32 Ἐμαυτῷ βαλανεύσω: ἐμαυτῷ διακονήσω. 2.33 Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας: ἐπὶ τῶν ὅμοια πασχόντων. 2.34 Εὐδοντι κύρτος αἰρεῖ: ἐπὶ τῶν εὐτυχοῦντων. 2.35 Ἐνεστι καὶ μύρμηκι χολή: ὅτι μὴδὲ τοῦ μι κροῦ δεῖ καταφρονεῖν. 2.36 Ἐρμῆς ἀμύητος. 2.37 Ἐκ τετρημένης κύλικος πιεῖν: ἐπὶ τῶν ἐψευσμένων φίλων. 2.38 Ἐν μέλιτι σαυτὸν κατακρύπτεις: ἐπὶ τῶν συζώντων ἠδυπαθείαις. 2.39 Ἐνδύεται τὴν λεοντῆν. 2.40 Ἐνδυμίωνος ὕπνον ὑπνώττει: ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων. 2.41 Εἴληφεν ἢ παγὶς τὸν μῦν: ἐπὶ τῶν ἀξίως ἀλισκομένων. 2.42 Ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν: ἐπὶ τῶν ἀπορῶντων. 2.43 Ἐν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι. 2.44 Ἐκδεδαρμένον δέρις: ἐπὶ τῶν μάτην πονοῦντων· βέλτιον δὲ ἐπὶ τῶν κακούντων τοὺς ἐν συμφοραῖς. 2.45 Ἐπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἤδεται φακῆ. Πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιεν. 2.46 Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις: ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων. 2.47 Ἐνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἔα: ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις περιπεσόντων. 2.48 Ἐλέφας μυδὸς οὐκ ἀλεγίζει. 2.49 Ἐκτὸς πηλοῦ πόδα ἔχεις: ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνων ὄντων. 2.50 Ἐκ τριχὸς κρέματα: ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων. ὅμοιον τῷ Ἐπὶ ξυροῦ. 2.51 Εὐγενὴς ἐκ βαλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ πλούτου τιμωμένων. 2.52 Ἐγχος ἐπὶ τῷ ἔγχει: γραῦν φασι τοῦτο εἰπεῖν καπὴλω ἐνεχυράζουσαν ἔγχος. 2.53 Ἐλευθεραὶ αἶγες ἀρότρου: ἐπὶ τῶν βάρους ἀπηλλαγμένων. 2.54 Εἰς κόλπον πτύεις: ἀντὶ τοῦ, οὐ μεγαλοῖρη μονεῖς. 2.55 Ἐν πίθῳ τὴν κεραμεῖαν: ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ τρόπον τοῖς μαθήμασι προβαιόντων. 2.56 Ἐν σκότει ὀρχεῖσθαι: ἐπὶ τῶν ἀμαρτύρως μοχθούντων. 2.57 Ζωδὸς γενήσῃ κρομμύου μοῖραν λαβῶν: ἐπὶ τῶν ἐκ μικρᾶς αἰτίας μεγάλην δόξαν καρπούμενων. 2.58 Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα. 2.59 Ζητῶν γὰρ ὄψον θοιμάτιον ἀπόλεσα: ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων. 2.60 Ἥλος τὸν ἥλον, πάτταλος τὸν πάτταλον ἐξέκρουεν: ἐπὶ ἰωμένων δι' ἀμαρτημάτων ἀμαρτήματα. 2.61 Ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ: πρὸς τοὺς μήτε ἑαυτοῖς χρωμένους, μήτε ἄλλους ἐῶντας· παρόσον ἢ κύων κριθὴν οὐκ ἐσθίει

μένουσα ἐν φάτνῃ, καὶ τὸν ἵππον οὐκ ἔᾶ. 2.62 Ἦσαν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. 2.63 Ἥλιθιώτερος Ἀδώνιδος τοῦ Πραξιτέλους: Ἄδωνις γάρ τις Πραξιτέλους υἱὸς ἀποθανὼν καὶ ἔρωτη θεὸς πρὸς τῶν ἐν Αἴδου, τί κάλλιστον ἄνω κατέλιπεν, ἀπεκρίνατο Ἥλιον, Σελήνην, σῦκα, μῆλα. ἔδοξε γοῦν ἡλίθιος ταῦτα ἐξιῶν Ἥλιῳ. 2.64 Ἡρακλέους θυσία: ἐπὶ τῶν εἰκῆ ταῖς θυσίαις χρωμένων. 2.65 Ἡ ἀφύη τὸ πῦρ: ἐπὶ τῶν ταχέως λαμβανόντων τέλος: παρόσον ἢ ἀφύη ταχέως ἐψεύεται. 2.66 Θυμὸς ἔσχατον γηράσκει: λέγεται διὰ τοὺς πρεσβυτέρους: ὅσον γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρῶμε νεότερον ἔχουσι. 2.67 Θαλάττῃ ἐκ χαράδρας ὕδωρ: ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων. 2.68 Θάσος ἀγαθῶν: ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμ πρὸν ἀποδειξαί τινα ἐπαγγελλομένων. 2.69 Ἱερὰ ἄγκυρα: ἡ μεγάλη βοήθεια. 2.70 Ἱσότης φιλότης. 2.71 Ἴσος πόλεμον οὐ ποιεῖ. 2.72 Ἰλιάς κακῶν. 2.73 Ἰππόλυτον μιμήσομαι: ἐπὶ τῶν σωφρόνως βι οὐντων. 2.74 Ἰππέας εἰς πεδῖον προκαλεῖ: ὅπερ ἔστι τοὺς εὐδοκιμοῦντας εἰς ἄπερ εὐδοκιμοῦσιν ἔργα. 2.75 Κακοῦ κόρακος κακὸν ὠόν. 2.76 Κόσμη Σπάρταν ἦν ἔλαχος: ὅτι δεῖ στέργειν τῇ δεδομένη τύχῃ καὶ ἀνέχεσθαι. 2.77 Καδμεΐα νίκη: ἡ ἐπὶ κακῶ τῶν νενικηκότων. 2.78 Κύκνειον ἄσμα: ἐπὶ τῶν ἐγγὺς θανάτῳ ὄντων: οἱ γὰρ κύκνοι θνήσκοντες ἄδουσιν. 2.79 Κορώνη τὸν σκορπίον: ἐπὶ τῶν βλαβεροῖς ἐπι χειρῶντων. 2.80 Κιλίκιοι τράγοι: οἱ δασεῖς: ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν ἱμάτια κιλίκια λέγονται. 2.81 Κρητίζειν: ἀντὶ τοῦ ψεύδεσθαι καὶ ἀπατᾶν. τοι οὔτοι γὰρ οἱ Κρητες. 2.82 Καθὼςπερ αἰ τίθται σιτίσεις κακῶς. 2.83 Κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον. 2.84 Κᾶν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ κερδαίνειν. 2.85 Κατόπιν ἐορτῆς ἦκει: ἐπὶ τῶν καλοῦ πρά γματος ἀπολιμπανομένων. 2.86 Κολοφῶνα ἐπέθηκας: ἦτοι τὸ τέλειον καὶ πλήρες. 2.87 Κατὰ ῥοῦν φέρεται. 2.88 Καρκίνος λαγῶν αἰρεῖ: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 2.89 Κενοὶ κενὰ βουλευονται. 2.90 Κεστρεὺς νηστεύει: ἐπὶ τῶν λαιμάργων: ἄπλη στον δὲ τὸ ζῶον. 2.91 Κριὸς τὰ τροφεῖα ἀπέτισεν: ἐπὶ τῶν ἀχαρί στον: οἱ γὰρ κριοὶ καὶ τὰς φάτνας πλήττουσι καὶ τοὺς θρέψαντας. 2.92 Κακὰ μὲν θρίπες, κακὰ δ' ἵπες: ἄμφω γὰρ λυμαντικοί: καὶ οἱ μὲν τὰ ζύλα, οἱ δὲ κέρατα ἐσθίουσιν. 2.93 Λήμνια κακά: ἀπὸ τῶν ἐν Λήμνῳ γυναικῶν, αἱ τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀπέκτειναν. 2.94 Λαγῶς περὶ κρεῶν: ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων 2.94 καὶ πρὸς τοῦτο ἀγωνιζομένων, ἐπειδὴ κάκεῖνος περὶ τῶν ἑαυτοῦ κρεῶν τρέχει. 2.95 Λύκος χανῶν: καὶ, ἡ λύκος περὶ φρέαρ χο ρεύει: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. 2.96 Λύκου πτερὸν ζητεῖς: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 2.97 Λίνον λίνῳ κλώθει: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν πραττόντων ἢ λεγόντων, ἢ τῶν κατάλληλα. 2.98 Λύκος ἀετὸν φεύγει: ἐπὶ τῶν ἀφύκτων. 2.99 Λύδιον ἄρμα: ἐπὶ τῶν ταχυτάτων. Καὶ, παρὰ Λύδιον θέεις. 2.100 Λευκῶ λίθῳ λευκὴ στάθμη.

3.1 Μία λόχη δύο ἐριθάκουσ οὐ τρέφει. 3.2 Μηδικὴ τράπεζα. 3.3 Μέλιτος μύελον: ἐπὶ τοῦ ἄγαν ἠδέος. 3.4 Μηδὲ μέλι μηδὲ μελίσσας: ἐπὶ τῶν παραιτου μένων ἀγαθόν τι παθεῖν διὰ τὸν κίνδυνον τὸν ἐν αὐτῷ. 3.5 Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης. 3.6 Μυσῶν λεία: οἱ γὰρ περίοικοι τοὺς Μυσοὺς ἐλήϊζον. 3.7 Μὴ κίνει Καμάριναν: λίμνη, ἦν ἀπηγόρευεν ὁ χρησμὸς μετοχετεῦσαι: οἱ δὲ χρησάμενοι παρακούσαντες ἐβλάβησαν. 3.8 Μωμήσεται μᾶλλον ἢ μιμήσεται: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτων. 3.9 Μὴ παιδὶ μάχαιραν. 3.10 Μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχειρίζειν πράγματα. 3.11 Μία χελιδῶν ἔαρ οὐ ποιεῖ, οὐδὲ μέλισσα μέλι. 3.12 Νεκρῶ μῦθον εἰς οὐς ἔλεγεν: ἐπὶ τοῦ μὴ ἐπαῖοντος: καὶ ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. 3.13 Νεφέλας ξαίνεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 3.14 Ναῦς ἰκετεύει πέτραν: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀναι σθήτων. 3.15 Ξυρὸς εἰς ἀκόνην. 3.16 Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν: ἐπὶ τῶν ἀδιορθῶτων. 3.17 Οὐ παρὰ βωμόν δεῖ τὰς ἐπινοίας: ὅτι πρὸ τῶν πραγμάτων δεῖ βουλευέσθαι καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς: ὡσπερ καὶ οἱ τὰ ἱερὰ προσάγοντες οὐ μετὰ τὸ θῦσαι βουλευονται περὶ αὐτῶν. 3.18 Οὐκ ἂν αὐθις ἀλώπηξ: λείπει τὸ ἀλώσεται: αὕτη γὰρ ἄπαξ διαφυγοῦσα τὰς πάγας, οὐ δεύτερον ἀλίσκεται. 3.19 Ὅνος ἄγει μυστήρια: ἐπὶ τῶν ἀναξίως τι ἐμ πεπιστευμένων.

3.20 ὄνου γνάθοι: εἰς πολυφάγον. 3.21 ὄπου ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι: τό ποι δύσβατοι. Ἐπὶ τῶν ἐργώδεις εὐρεῖν τὰς διατριβὰς ποιουμένων. 3.22a Οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί. Οἴκοι τὰ Μιλήσια· μὴ γὰρ ἐνθάδε: ἐπὶ τῶν ὄπου μὴ προσήκει ἐπιδεικνυμένων τὰ ἦθη, ἢ ἐπιτηδεύματα διαβεβλημένα. Μιλήσιος γὰρ παρὰ Λακεδαιμονίοις δη μνηγορῶν καὶ τὴν οἴκοι τρυφὴν ἐπαινῶν ἤκουσε ταῦτα. 3.23 Οἶνος, ὦ παῖδες, ἀλήθεια. 3.24 ὄνος εἰς ἄχυρα. 3.25 Οὐθ' ἕται οὐθ' ἠλιοῦται: ἐπὶ τῶν ἀναι σθήτων. 3.26 Οὐκ ἐπαινεθείς οὐδ' ἐν περιδείπνω: ἐπὶ τῶν φαυλοτάτων καὶ οὐδενὸς ἀξίων· εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν ἀποθανόντων δείπνοις αὐτοὺς ἐπαινεῖν, κὰν ἔτυ χον ὄντες φαυλότατοι. 3.27 Οἴκοθεν ὁ μάρτυρ: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν φερόντων μάρτυρας. 3.28 ὄνος ἐν μελίσαις: ἐπὶ τῶν ἐν κακοῖς περιπεσόντων. 3.29 ὄνος λύρας ἀκούων: ἐπὶ τῶν ἀξυνέτων. 3.30 ὄνω τις ἔλεγε μῦθον, ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐπέσειεν. 3.31 Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν ἀνήγαγον. 3.32 Παρὰ κωφῶ διαλέγη. 3.33 Πρὸς σῆμα μητρυῖας κλαίει: ἐπὶ τῶν προσποιουμένων. 3.34 Πολλαῖσι πληγαῖς δρῦς δαμάζεται: ἐπὶ τῶν δυσαλώτων. 3.35 Πρὶν τοὺς ἰχθῦς λαβεῖν, τὴν ἄλμην κυκᾶς; ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβάνοντων. 3.36 Πολλαὶ κυνὸς ἄρβενος εὐναί: ἐπὶ τῶν κατωφερῶν εἰς τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἔργα. 3.37 Πολλάκι μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε. 3.38 Πολλὰ μεταξὺ κύλικος καὶ χεῖλεος ἄκρου. 3.39 Πλίνθον πλύνει: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 3.40 Πτωχοῦ πῆρα οὐ πίμπλαται: ἐπὶ τῶν ἀπλήστων. 3.41 Ποικιλότης ὕδρας: ἐπὶ τῶν δολερῶν. 3.42 Πολλοὶ σε μισήσουσιν, ἂν σαυτὸν φιλήσῃς. 3.43 Πῦρ ἐπὶ δαλὸν ἐλθόν. 3.44 Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος ἐν μέγα. 3.45 Πολλοὶ τοὶ ναρθηκοφόροι, παῦροι δὲ τε βάκχοι. 3.46 Πρὸς κέντρα λακτίζειν. 3.47 Προφάσεως δεῖται μόνον ἢ πονηρία. 3.48 Πρὸ τῆς νίκης ἄδεις ἐγκώμιον. 3.49 Πολλὰ ψεύδονται αἰοῖδοι. 3.50 Ποταμὸς πρὸς θάλατταν ἐρίζει: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 3.51 Πολλῶν ἐγὼ θρίων ἀκήκοα ψόφους. 3.52 Πεινῶσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἐπέρχεται. 3.53 Πενίη σοφίην ἔλαχεν. 3.54 Πάντα πέτρον κινήσω. 3.55 Πάντα κάλων. 3.56 Πρὸς λέοντα δορκάδες συνάπτουσι μάχας. 3.57 Ῥόδιοι τὴν θυσίαν: ἐπὶ τῶν ἐν ἱεροῖς βλασφημούντων. 3.58 Ῥαχίας λαλίστερος: ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων· ψόφον γὰρ ἀποτελεῖ βαλλομένη τοῖς κύμασιν. 3.59 Ῥαδαμάνθους κρίσις: ἢ δικαιοσύνη. 3.60 Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζῆτει πάλιν. 3.61 Ῥεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω. 3.62 Ῥηγίνων δειλότερος. 3.63 Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει. 3.64 Συνῆλθεν ἄτταγᾶς νομηγιῶ. 3.65 Σύμβουλος ἐστὶν ὁ χρόνος τῶν πραγμάτων. 3.66 Συγγνώμη πρωτοπεῖρω: ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις ἀμαρτανόντων. 3.67 Σαρδώνιος γέλως: ὁ προσποιητὸς καὶ μὴ ἐκ χαιρούσης καρδίας. 3.68 Σικελικὴ τράπεζα, καὶ, Συβαριτικὴ. 3.69 Σοφία μωροῦ: ἐπὶ τῶν ἀσύνετα λαλούντων. 3.70 Σὲ δ' οἰωνίσαιτ' ἂν τις ἰδὼν: καὶ τό, τὸν δὲ ἢ νεότης ἐμίσειεν τε καὶ οἰωνίζοντο. 3.71 Τοιοῦτον Θεμιστοκλῆς οὐποτ' ἐνόησε: σοφίας γὰρ δόξαν οὗτος ἀπηνέγκατο. 3.72 Τυφῶνος πολυπλοκώτερον. 3.73 Ταντάλου τάλαντα: ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων. 3.74 Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκας: ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων· καὶ ἐπὶ βεβαίου ψήφου. 3.75 Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος ἐν τῇ γλώσσει τοῦ μεθύοντος. 3.76 Τὸν καπνὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἐνέπεσεν. 3.77 Τὸ κυνὸς κακὸν ὅς ἀπέτισεν: ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀμαρτόντων, ἄλλων δὲ δόντων δίκην. 3.78 Τὸν ζύοντα ἀντιξέειν: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὄνων· ἀλλήλους γὰρ ἀντικινήθουσιν. Ἐπὶ ὠφελούντων ἢ ἀντιβλαπτόντων ἀλλήλους. 3.79 Τοῦ Κροῖσου παιδὸς σιγηλότερος. 3.80 Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρωσ γίνῃ: οἱ γὰρ ἑαυτοὺς διαχειρίζοντες ἐν Θήβαις ἐτιμώντο. 3.81 Τὸ Ἰπάρχου τειχίον: Ἰπάρχος ὁ Πεισιστράτου παρὰ τὴν Πυθίαν τείχος ὠκοδόμησε, πολλὰ τοὺς Ἀθηναίους εἰς τὰναλώματα ἀναγκάσας. 3.82 Τὸν ἐγκέφαλον κατασεσεῖσθαί μοι δοκεῖς. 3.83 Τὸ μὲν νόημα τοῦ θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν: οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεϊζόμενοι ἔλεγον· ὁ μὲν θεὸς ὑπέβαλεν, ὁ ἐργασάμενος δὲ ἐγώ. 3.84 Τοῦ σελίνου δεῖται: ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶς νοσοῦντων. εἰώθασι γὰρ στεφανοῦν σελίνοις

τὰ μνήματα. 3.85 Τραγικός πίθηκος: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σε μνυνομένων. 3.86 Ὑβρις ὕβριν ἔτικτε καὶ ψόγος ψόγον. 3.87 Ὑπὲρ ὄνου σκιάς: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδὲν πο νούντων. 3.88 Ὑπὸ παντὸς λίθου σκορπίος εὐδαι: ἐπὶ κα κοήθων. 3.89 Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν: ὅμοιον τό, Ὑπερβάθμιον πόδα τείνεις. 3.90 Ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀναρρίπτεις: οἶον ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀγωνίζη καὶ κινδυνεύεις. 3.91 Ὑπηνέμια τίκτει: ψευδῆ καὶ ἀβέβαια. 3.92 Ὑδραν τέμνεις: ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων. 3.93 Ὑς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου. 3.94 Ὑς ὑπὸ ῥόπαλον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων. 3.95 Φρυξ ἀνήρ πληγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέ στερος: νωθοὶ γὰρ δοκοῦσι οἱ Φρύγες οἰκέται. 3.96 Φρυνώνδας ἄλλος: ἐπὶ τῶν πονηρῶν. Λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ μάγων. 3.97 Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν. 3.98 Χρήματ' ἀνήρ: πενιχρὸς δ' οὐδέποτ' ἐσθλός. 3.99 Χωρὶς τὰ Φρυγῶν καὶ Μυσῶν ὀρίσματα. 3.100 Χροῖδῆλα: φασὶ Φερεκύδην τὸν σοφὸν φθει ριάσει τελευτῆσαι, εἰπεῖν δὲ πρὸς Πυθαγόραν περὶ τοῦ του πυνθανόμενον προβαλόντα τὸν δάκτυλον· Χροὶ δῆλα. 3bis.1 Χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις: ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων. 3bis.2 Χρυσῶ καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις: ἐπὶ τῶν εἰκῆ λοιδορουμένων· ἐπιφέρει γὰρ Νῦν δὲ κόσμος τοῦτ' ἐστὶ μοι. 3bis.3 Ὡς ἥρωσ ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι: λέγεται ἐπὶ τῶν τοὺς φίλους τοῖς ἑαυτῶν ἔργοις εὐεργετούντων. 3bis.4 Ὡσὶν ἐστῶσιν. 3bis.5 Ὡδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν: παρατόξευσις ἢ ἔξω τοῦ σκοποῦ.